

ОСОБЛИВОСТІ ЗАСТОСУВАННЯ ПРАВИЛ ІНКОТЕРМС У ЗОВНІШНЬОЕКОНОМІЧНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА

Сучасний розвиток економіки світу зумовлює взаєморозрахунки підприємств як в межах однієї країни, так і між іноземними компаніями. Це, безумовно, є підтвердженням актуальності дослідження питання застосування правил міжнародного перевезення у діяльності підприємств.

При зовнішньоекономічній діяльності товари реалізуються на ринках іноземних країн, для завоювання ринку компанії розширюють асортимент продукції та вдосконалюють технології виробництва. Але із зростанням обсягів і складності міжнародних торгових відносин, зростає й імовірність виникнення непорозумінь та фінансових санкцій. Причиною цього можуть слугувати розбіжності в трактуванні торгових договорів, зокрема, в частині транспортування готової продукції.

Метою Інкотермс є забезпечення єдиного набору міжнародних правил для тлумачення найбільш уживаних торговельних термінів у зовнішній торгівлі. Таким чином можна уникнути або, щонайменше, скоротити невизначеності, пов'язані з неодноковою інтерпретацією таких термінів у різних країнах [1].

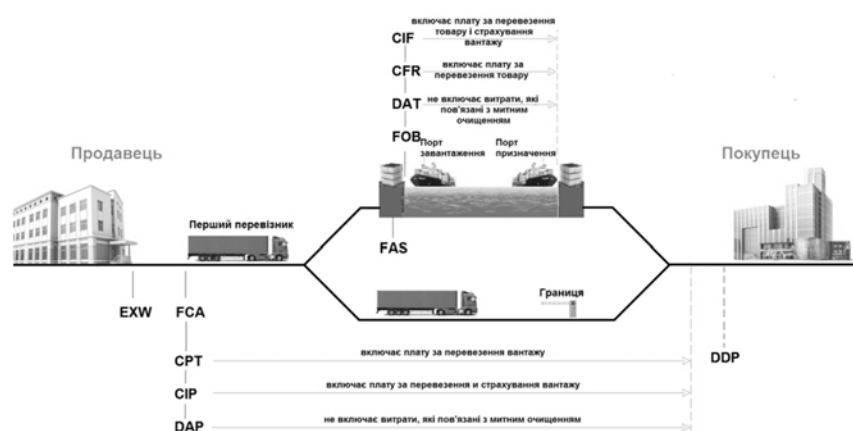

Рис.1. Схематичне зображення розшифрування правил Інкотермс [2]

В «Інкотермс-2010» всі базисні умови постачання класифіковані за чотирма категоріями.

Перша група термінів Інкотермс 2010 – група «Е», яка складається всього з однієї умови постачання «EXW» – франко-завод – і полягає в наданні продавцем покупцеві товару безпосередньо на своєму підприємстві.

Друга група «С» – має на увазі оплату основного фрахту продавцем. Таким чином, після укладення договору купівлі-продажу товарів, продавець зобов'язаний передати товар перевізникові, який і здійснюватиме транспортування товарів. Ця група термінів може використовуватися при перевезеннях будь-якими видами транспорту.

Третя група термінів – «F» не передбачає оплату основного фрахту продавцем. При прийнятті цих умов постачання продавець передає товар першому перевізникові, а усі питання оплати і взаємовідносин з перевізником лягають вже на покупця. Ця категорія термінів, окрім терміну «FCA», застосовується виключно при перевезеннях морським або внутрішнім водним транспортом.

Четверта група «D» – характеризується поняттям «прибуття». При його використанні продавець після укладення договору купівлі-продажу повинен надати товар покупцеві в погодженому з ним місці призначення. Це може бути або конкретний населений пункт або логістичний термінал. Залежно від досягнутих домовленостей митні збори в країні призначення може оплачувати або продавець або покупець [2].

Загалом варто зазначити, що коректне тлумачення і застосування правил міжнародного перевезення є досить важливим для підприємства, котре здійснює зовнішньоекономічну діяльність, оскільки, ці правила регулюють механізм відповідальності за товари, та, відповідно, впливають на ділову репутацію компанії на певних зарубіжних ринках. Отже, менеджменту підприємства слід ретельно підбирати кваліфікованих спеціалістів із міжнародної торгівлі, та посилювати контроль за реалізацією правил Інкотермс.

1. Інкотермс. Офіційні правила тлумачення торговельних термінів Міжнародної торгової палати [Електронний ресурс] : [Веб-сайт]. – Режим доступу: http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/988_007

2. Застосування правил Інкотермс [Електронний ресурс] : [Веб-сайт]. – Режим доступу: <https://agro-smart.com.ua/ua/page/inkoterms>